

Een beetje buiten de grenzen van de afdeling kijken?

Marjolein Schilders-van Boxel

In deze editie van *Biotechniek* praat ik met Jürgen Sijbesma, die sinds 2007 als biotechnicus en labcoördinator bij de afdeling Nucleaire Geneeskunde van het UMCG in Groningen werkt. Iemand die in verhouding tot eerdere geïnterviewden nog maar net komt kijken, maar zich toch al flink in de kijker heeft gespeeld.

Prijs Alternatieven voor Dierproeven

Zo kunnen we Jürgen kennen van de Prijs Alternatieven voor Dierproeven, die hij vorig jaar tijdens de Biotechnische Dagen kreeg uitgereikt. 'Ik had het voorstel zelf min of meer geschreven, maar wist niet dat ik zou winnen. Tot ik tijdens de Biotechnische Dagen een collega tegenkwam. Toen begon me iets te dagen.' Het was een grote verrassing dat hij won. 'Zeker omdat ik de prijs met niemand anders hoefde te delen, zoals in sommige voorgaande jaren wel gebeurde.'

De verfijnde procedure, waarmee hij in de prijzen viel (zie *Biotechniek* 2011,50/6, 306-307 en *Biotechniek* 2012, 51/4, 41-44), krijgt binnenkort een vervolg. Samen met het dierenlab van het UMCG wordt binnen het betreffende protocol nu ook de operatietechniek zodanig aangepast dat niet slechts enkele, maar alle behandelde dieren kunnen overleven. Als deze pilot slaagt, is dat volgens Jürgen zeker een publicatie waard.

Alumnus van het jaar

Onlangs is Jürgen door Van Hall Larenstein in Leeuwarden, waar hij HBO Diermanagement heeft gestudeerd, uitgeroepen tot Alumnus van het Jaar. Als ik vraag wat dat inhoudt, pakt hij het certificaat er even bij. 'De prijs is drie jaar geleden ingevoerd. Ze kijken naar oud-studenten die iets bijzonders hebben gedaan, een bijzondere prestatie hebben geleverd. Ik ben het dit jaar voor Diermanagement en ook voor de andere opleidingen zijn mensen uitgekozen. Het was erg leuk om daarvoor uitgeroepen te worden.'

Hij is duidelijk heel bewust met zijn vak bezig. Wilde hij dit werk gaan doen uit idealisme? 'Ik begon eigenlijk met Diermanagement met het idee dat de richting 'wildlife management' het helemaal was voor mij. Maar ik kwam er al vrij snel achter dat 'proefdierbeheer' dichter lag bij wat ik wilde; met dieren werken en dan liefst wat de medische kant op.' Dat die medische kant hem trok blijkt ook uit het feit dat hij twee jaar diergeneeskunde heeft gestudeerd en de opleiding paraveterinair heeft gedaan.

In eerdere interviews spraken we met oud-biotechnici van wie het hoogtepunt van hun carrière in een geheel andere tijd lag. Hun oordeel is samen te vatten als 'vroeger was het leuker en spannender, maar nu is het beter'. Hoe is dat voor Jürgen? 'Ik werk echt met de allernieuwste »

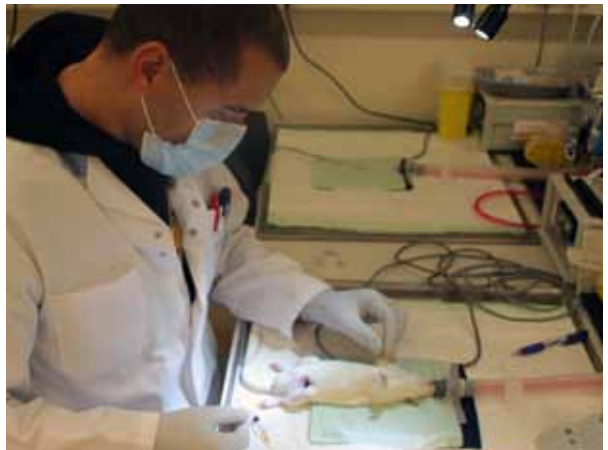
Jürgen bij microPET camera.

technieken en dat is heel erg leuk. Ik beseft dat niet altijd. Tot ik ergens anders in het lab kom. En ik vind het ook leuk om onderzoekers uit het buitenland, waar je toch vaak horrorverhalen over hoort, een beetje bewustzijn over dierenwelzijn mee te geven. Na vier jaar kijken ze er heel anders tegenaan en gaan ze er ook anders mee om.' Hij probeert hen uit te leggen waarom we deze wetgeving hebben en waarom die streng is. 'Dat weten ze toch wel te waarderen.'

Toch zijn er ook voor Jürgen lastige kanten aan dit vak. 'Ik werk in de academische wereld en daar gebeurt alles op projectbasis. Onderzoekers promoveren en gaan dan weer weg. Je bouwt iets op, leert ze allerlei dingen. Maar na vier jaar gaan ze weg. Je raakt dan dierbare collega's kwijt, maar begint ook steeds opnieuw met nieuwe onderzoekers technieken te leren. Dat is soms wel vervelend.' Daarnaast merkt hij de effecten van de financiële crisis. 'De laatste jaren heb ik wel gemerkt dat het geld begint op te raken. Het budget is vaak niet meer toereikend voor nieuwe initiatieven om dierenwelzijn te verbeteren. Die worden dan in de wacht gezet.'

Een aanbod om, al is het maar voor een paar dagen, met iemand anders binnen of buiten de eigen organisatie van functie te ruilen zou hij afslaan. Hij zou in elk geval geen functie willen doen waarin hij dagenlang zou moeten vergaderen. 'Dat vind ik vreselijk. We vergaderen nu al behoorlijk veel en als ik dat nog meer zou moeten doen... Dat zou ik heel vervelend vinden.' Maar er is nog iets. 'Ik vind het altijd wel leuk om een beetje buiten de grenzen van mijn afdeling te kijken. Maar wat ik écht graag zou willen is eigenlijk het omgekeerde. Dat mensen wat meer bij mij zouden komen kijken in plaats van ik bij hen. Ik werk in een klinische afdeling waar ook patiëntenzorg plaatsvindt. Ik merk dat mensen die in de patiëntenzorg werken niet zoveel oog hebben voor proefdieren en eigenlijk helemaal niet weten wat er bij ons gebeurt. Dat vind ik jammer.'

Gevraagd naar een laatste advies of tip, antwoordt Jürgen stellig: 'Ik had zelf nooit gedacht dat ik de prijs Alternatieven voor Dierproeven in de wacht zou kunnen slepen.' Hij dacht dat zijn bijdrage aan de Vervanging, Vermindering en Verfijning van dierproeven daarvoor te gering zou zijn. 'Ik zou dus iedereen willen oproepen om hun initiatieven voor dierenwelzijn en ter verbetering van de 3V's op te schrijven, er steun voor te zoeken en in te sturen. Je weet maar nooit. Sowieso zijn initiatieven altijd goed, maar misschien win je er ook nog weleens wat mee.' Daar kunnen we ons alleen maar bij aansluiten, toch?

«